

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **Ing. V. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, odbor sociálních věcí a problematiky menšin, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2004, č. j. SOC/514/04/R/23, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 18. 6. 2007, č. j. 62 Ca 31/2004 - 39,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, bylo řízení o žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného č. j. SOC/514/04/R/23 ze dne 20. 2. 2004 zastaveno a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení kasační stížnost. Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, po podání kasační stížnosti proti předmětnému usnesení postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel byl v době zastavení řízení zbaven způsobilosti k právním úkonům a opatrovníkem mu bylo ustanoveno Město Jablonec nad Nisou. Napadené usnesení o zastavení řízení bylo opatrovníkovi (ustanovenému žalobci pro správu jeho záležitostí a majetku i pro zastupování ve všech právních úkonech) doručeno dne 22. 6. 2007. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána na podatelně krajského soudu dne 3. 1. 2008, tedy cca půl roku po doručení rozhodnutí jeho opatrovníku. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

K tomu se dodává následující: Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. (Jen má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim, což není daný případ.) Dále speciálně pro případ ustanoveného opatrovníka stanoví § 45d zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále „o. s. ř.“), že byl-li účastníku ustanoven opatrovník, nařídí předseda senátu doručení písemnosti pouze tomuto opatrovníkovi, nestanoví-li zákon jinak. V otázce účinků doručování opatrovníkovi již bylo judikováno např. v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 130/2004 - 33, takto: „Ustanovil-li soud žalobci opatrovníka dle § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a jemu doručil rozsudek, počíná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti běžet ode dne doručení rozsudku opatrovníkovi.“ (Pro běh lhůty k podání kasační stížnosti je právně bezvýznamné, i pokud by si žalobce později - po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti - rozsudek u soudu sám vyzvedl, což ostatně v daném případě ze spisu ani nevyplývá.) Kasační stížnost, která byla podána po lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy ustanovený opatrovník rozsudek soudu převzal, je třeba odmítnout jako opožděnou (§ 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.). K věci je nutno uvést, že rozhodnutí o zbavení způsobilosti k právním úkonům stěžovatele bylo v daném případě následně nálezem Ústavního soudu ČR ze dne 13. 9. 2007 zrušeno. Rozhodné však je, že účastník řízení byl v době postupu krajského soudu pravomocně zbaven způsobilosti k právním úkonům. Soud tedy postupoval správně a v souladu s platným právním stavem. Rozhodnutí o zastavení řízení před Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, bylo doručováno řádně opatrovníkovi a nabylo v souladu se zákonem právní moci. Lhůta pro podání kasační stížnosti marně uplynula. Případné následné zrušení rozhodnutí o zbavení způsobilosti k právním úkonům nic nemění zejména na té skutečnosti, že rozhodnutí krajského soudu nabylo v souladu s tehdejší právní mocí řádně právní moci doručením rozhodnutí dle § 45d o. s. ř., neboť stěžovatel byl v relevantní době pravomocně (platně a účinně) zbaven způsobilosti k právním úkonům.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl ustanovenému opatrovníku stěžovatele doručen dne 22. 6. 2007. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy skončila dne 30. 8. 2007. Stěžovatel tudíž kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty, když tato byla podána až dne 3. 1. 2008. K samotné otázce zpětvzetí žaloby opatrovníkem pouze okrajově nutno poznamenat, že ohledně podobné otázky již bylo Nejvyšším správním soudem rovněž judikováno v tom smyslu, že skutečnost, že zástupce stěžovatele nepostupoval v řízení před krajským soudem podle jeho představ, nemůže založit relevantní důvod kasační stížnosti. (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 119/2005 - 77; ačkoli v tomto případě se jednalo o advokáta s procesní plnou mocí, ustanovení opatrovníka podle § 29 a násl. spadá v o. s. ř. do rubriky „Zástupci účastníků“. Pro tento druh zastoupení platí ustanovení § 31 o. s. ř., podle kterého ustanovený zástupce má stejné postavení jako zástupce na základě procesní plné moci - viz nález Ústavního soudu ze dne 25. 9. 2002, sp. zn. I. ÚS 559/2000, č. 111).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou. Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval okolností, že stěžovatel v tomto řízení není zastoupen advokátem (odkazem např. rozhodnutí NSS č. j. 7 Afs 34/2008 - 103: „Je-li Nejvyššímu správnímu soudu předložena zjevně opožděná kasační stížnost, aniž bylo krajským soudem rozhodnuto o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce, bylo by přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby kasační soud vrátil spis zpět krajskému soudu k odstranění nedostatku v podmínkách řízení, resp. k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s., namísto toho, aby sám rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. října 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu